

Et deponi vil også skade distriktets omdømme, som er på bedringens vei etter Miljøpakke Grenland på slutten av 80-tallet.

Vi tror ikke at katastrofen er nær selv om giftdeponiet blir lagt til Brevik, men et slikt anlegg er så spesielt at lokale myndigheter må være med å bestemme.

Porsgrunns Dagblad

► Det var helt uaktuelt å bli med på et ritual som kunne gi inntrykk av at kona var en gave fra svigerfar.

Oppegående kvinner med leilighet, utdanning, jobb og kanskje barn, velger på bryllupsdagen å gå inn i rollen som pappas lille jente. Snart er det høysesong, og også denne sommeren vil et utall fedre føre sine gifteklare døtre opp kirkegulvet og «gi» dem til de respektive brudgommer. (...)

Sannsynligvis er jeg mer enn gjennomsnittlig opptatt av symboler og prinsipper, og dessuten er jeg kanskje en stabeis på noen områder. At hun som nå er kona mi ville gå opp midtgangen sammen med sin far, hadde jeg strengt tatt ikke noe med, men det var ikke aktuelt for meg å «ta henne imot».

Trygve W. Jordheim, Vårt Land

DAGENS KOMMENTAR: Folkelig dugnad for økt naturkunnskap som alle kan delta i.

Artsjegerne

Citizen-science. Rundt omkring i Telemark og resten av Norge finnes det et stort antall frivillige som av ren interesse samler inn livsviktig kunnskap.

De samler kunnskap om naturens innhold og tilstand. Alle kan være med på artsjakt! På strandryddedagen på Jomfruland i 2014 ble jeg kjent med Øivind Wathne Johannessen. Han er en av fylkets fremste hobbyornitologer. Fra tidlig januar til sent i desember er han ute og ser etter fugl, for deretter å registrere sine funn på nettstedet «Artsobservasjoner». I løpet av et år registrerer han over 200 ulike fuglearter, og tusenvis av enkeltfunn. Han er en av mange fuglekikkere i fylket som gjør et enormt frivillig arbeid til hjelp for forskere som ønsker å vite hvordan fuglebestandene utvikler seg og om tidspunkt for trekkrunder endrer seg over tid.

Den frivillige innsatsen til Øivind Wathne Johannessen og andre arts-jegere kalles for «Citizen science». Det er vitenskapelig arbeid utført helt eller delvis av amatører, og samlebegrep for frivillig amatørinnsats som kommer samfunnet til gode.

Amatørene jobber ofte ved siden av, men samler arter på fritida fordi de synes det er givende og interessant. Slik er det for de fleste artsjegerne, men kompetansen kan være like god eller bedre enn naturekspertene med lang utdannelse. Amatørene har nemlig spesialisert seg ved å være ute i felt nesten hver eneste dag. De har sitt eget miljø der de samler og deler kunnskap.

Det fikk jeg erfare da jeg flyttet til Grenland for et par år siden. Der ble jeg involvert i et miljø bestående av kunnskapsrike hobbyornitologer. En ettermiddag tok jeg sykkel og dro til Børsesjø naturreservat i Skien for å besøke fugletårnet. Der traff jeg tre mannfolk med kikkert og teleskop. «Er du her for å se på rustanda»? Han kikket nysgjerrig på meg. Jeg hadde aldri hørt om fuglen før, og svarte ærlig «Nei, hva er det»? Mannfolka delte villig informasjon og viste meg fuglen i teleskopet. Siden den gang har jeg vært utallige ganger i fugletårnet. Jeg har også vært med på ringmerking av fugl, sett sjeldne fugler jeg aldri hadde hørt om før og fulgt med på fugletrekke vår og høst.

Fuglekikkere er bare en av flere grupper artsjegerne. Jeg kjenner flere planteinteresserte pensjonister og studenter som jakter på planter i Telemark sammen med andre hobbybotanikere i alle aldre. Profesjonelle botanikere studerer planter, og har kunnskap om plantenes betydning, funksjon og slektskap. En hobbybotaniker er selvlært, og vi har mange selvlærte i den frivillige organisasjonen Telemark Botaniske Forening.

De bruker utallige timer ute i naturen for å lete etter planter, og bidrar således til den folkelige naturdugnaden. Noen amatørbotanikere er såkalte «floravoktere». Disse følger opp de mest sjeldne og truede artene, og passer på «sine» planter i sitt område fra år til år. Oppfølging og registrering av truede arter er verdifullt og kan ha avgjørende betydning i arealsaker.

PÅ ARTSJAKT: Øyvind Wathne Johannessen er en av flere fugleinteresserte på fuglestasjonen på Jomfruland. Fuglekikkerne er bare en av flere grupper artsjegerne som samler verdifull informasjon om tilstanden i naturen. FOTO: MARIKEN KJØHL

Artsjegerne er viktige ressurspersoner for naturen. Det er mange av dem, og de blir stadig flere. Jeg vil også nevne Runa Bergby. Dama som alltid er på farta i Grenland på jakt etter nye fuglearter. Hun er en kjemperessurs for rekruttering av nye hobbyornitologer til den ornitologiske foreningen i Telemark.

Fylket har også en egen moseekspert, lokalisert i Bø, som kan det meste om de mer eller mindre usynlige artene i norsk natur. Noen jobber fulltid med arter i Telemark. Ola Nordsteien er en av dem. Han jobber fra soloppgang til solnedgang med

Mariken Kjøl-Røsand

Økolog og fylkeskoordinator i FNF Telemark

ringmerking og registrering av fuglearter på Jomfruland fuglestasjon. Alle disse har en genuin interesse for natur og har arts kunnskap som overgår de fleste. Det fine med artsjakt er at alle kan være med, og det er plass til alle uavhengig av kunnskapsnivå. En god start kan være å sette opp en fuglekasse og et fuglebrett, og følge med på de vanligste fugleartene som besøker hagen din. 22. mai arrangeres den store artsjakten av Samarbeidsrådet for Biologisk Mangfold. Denne dagen (men også resten av året) inviteres alle til å bli med en folkelig dugnad for økt naturkunnskap ved å finne- og registrere arter i hele landet.

DEBATT

Varden har bare kapasitet til å motta debattinnlegg på e-post. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere innlegg. Alle innlegg må undertegnes med fullt navn. **Hovedinnlegg** Maks 4.000 tegn. **Innlegg** Maks 2.000 tegn. Innlegg sendes til debatt@varden.no